

24.6.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: **Petycji 1834/2009, którą złożył Konstantinos Lazaridis (Grecja) w sprawie decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi oraz nieprzestrzegania zasady *ne bis in idem***

1. Streszczenie petycji

Składający petycję informuje, że francuski sąd skazał go w sprawie, w której uprzednio sąd grecki uznał go za niewinnego, oraz że ze względu na luki w prawodawstwie UE w tym konkretnym obszarze grozi mu wyrok więzienia we Francji. W tym kontekście składający petycję odnosi się do tego, że decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi nie daje obywatelom UE pewności, że władze sądowe władz członkowskich będą przestrzegały zasady *ne bis in idem*. Dlatego wzywa on Parlament Europejski do przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu zapewnienia usunięcia tej poważnej wady prawnej.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 23 marca 2010 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 24 czerwca 2010 r.

Komisja Europejska nie ma uprawnień do ingerowania w codzienną pracę systemu sądownictwa karnego któregośkolwiek z państw członkowskich. Dlatego w tej konkretnej sprawie tylko Francja i Grecja są odpowiedzialne za ocenę prawną sprawy składającego petycję.

Jednak Komisja pragnie zgłosić następujące uwagi do wiadomości Komisji Petycji.

W Unii Europejskiej obowiązujące prawo związane z zasadą *ne bis in idem* w sprawach karnych jest zapisane w art. 54–58 konwencji wykonawczej do układu z Schengen. Przepisy te były wielokrotnie interpretowane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który uznał przede wszystkim, że wyroki uniewinniające pociągają za sobą również efekt działania zasady *ne bis in idem* w całej Unii, o ile oczywiście druga procedura dotyczy tego samego stanu faktycznego (patrz wyrok Trybunału z dnia 28 września 2006 r. w sprawie C-150/05, Van Straaten).

Ponadto decyzja ramowa 2009/948/WSiSW w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 42) ma na celu zapobieganie sytuacjom, w których w różnych państwach członkowskich toczą się wobec tej samej osoby równoległe postępowania karne w sprawie tych samych czynów. Mogłoby to prowadzić do dwóch wyroków końcowych dotyczących tych samych zdarzeń w sprzeczności z zasadą *ne bis in idem*. Państwa członkowskie muszą wdrożyć przedmiotową decyzję ramową do dnia 5 czerwca 2012 r.

Jeśli chodzi o zasadę *ne bis in idem*, to zwłaszcza art. 3 ramowej decyzji Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1), zatytułowany „Obligatoryjna odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania”, stanowi, że „Właściwy sądowy organ państwa członkowskiego wykonującego europejski nakaz aresztowania (zwany dalej „wykonującym nakaz organem sądowym”) odmawia wykonania europejskiego nakazu aresztowania w następujących przypadkach: 2) jeśli wykonujący nakaz organ sądowy zostaje poinformowany, że w stosunku do osoby, której dotyczy wniosek, zapadło w związku z popełnieniem tych samych czynów prawomocne orzeczenie w państwie członkowskim, z zastrzeżeniem, że jeśli została orzeczona kara, to została ona wykonana lub jest wykonywana, lub też nie może być dłużej wykonywana w świetle prawa państwa członkowskiego, w którym nastąpiło skazanie”. To obowiązkowe uzasadnienie odmowy zakłada, że wykonujący nakaz organ sądowy zostanie poinformowany o wcześniejszym wyroku, na który najprawdopodobniej powoła się osoba zainteresowana lub jej prawnik.

Także w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zapisano, że nikt nie może być ponownie sądzony lub karany w postępowaniu karnym za przestępstwo, w odniesieniu do którego wydany już został wyrok uniewinniający lub skazujący na obszarze Unii w zgodzie z prawem.

Wnioski

Komisja nie ma uprawnień do dalszego prowadzenia przedmiotowej sprawy. Komisja Petycji może zalecić składającemu petycję zwrócić się o pomoc prawną dotyczącą dostępnych środków przewidzianych w prawie francuskim.